

KERESKEZTŐSÉG

KIADÓHIVATAL:

SOPRON.

Várkerület 72. Tel. 175

LEVÉLCIM:

SOPRON I.

Postafiók 92.

FELSŐDUNÁNTULI HÉTFŐ

POLITIKAI-, TÁRSADALMI ES SPORT-HETILAP

Előfizetési árak:

NEMETORSZÁGBAN

Egész évre RM 12.-

Fél évre . . . 6.-

Negyed évre . . . 3.-

Mindenfelől

BERLINI jelentés szerint Churchill Páris díszpolgárává választották. Churchill az ünnepség során ígéretet tett a francia hadsereg felállítására és felfegyverzésre. MTI.

A KOMMUNISTÁK vasárnap nagy ünnepséget rendeztek Rómában, amelyen a kommunista párttitkár kijelentette, hogy ez volt a legnagyobb ünnepség Rómában s ezen résztvettek az úgynevezett katolikus kommunisták is. MTI.

BERLINI jelentés szerint a Jeges-tengeri arcvonalon szeptember 4 és november 4 közötti időközben összesen 495 szovjet repülőgépet semmisített meg. Ezek közül a német légvédelem egymaga 450-et. MTI.

ÉSZAKAMERIKAI tőke részvényvásárlással részt akar vállalni az olaszországi iparban, továbbá át akarja venni a vasúthálózatot a részvények átvásárlásával. MTI.

A NEMET TÁVIRATI IRODA jelenté: Vasárnap a német légierők támogatást intéztek a szovjet utánpótlás ellen. A tiszafüredi hidat több teherautóval teljesen hasznavehetetlenné tették az ellenség számára. Sok fogatolt járművet megsemmisítettünk. MTI.

AZ INTERINF jelentése szerint a szovjetnek meghíruult a reménye, hogy homlokegyenest törjön a magyar főváros felé a hogy azt november 7-ére Moszkvának „szolgáltatassa”. A szovjet hadvezetés most délről próbálkozik. MTI.

BERNBEN — jelentik Lisszabonból — ülést tartott a szoc. demokrata párt, amelyen az elnök hangsúlyozta, hogy Svájc a kínos viselkedés ellenére is meg akarja tartani jó viszonyát Szovjetországgal. MTI.

BERLINI jelentés szerint, mint a párisi rádió közölte, Churchill Párisban kijelentette, miszerint bízik a francia nép egységében, hogy vezetői mellé áll és megvalósítja az „osztatlan” Franciaországot. MTI.

AZ INTERINF jelenti: Titó beszédet intézett a belgrádi fiatalokhoz. Beszéde során hangsúlyozta a szovjethez való tartozását, míg a nyugati szövetségekről egyáltalán nem tett említést. MTI.

BERLINBŐL jelenti az MTI: Azok, akik a hírszolgálatokkal szemben, hogy Hitler vezér betegsége miatt nem beszélte maga a nyilvánosság előtt, illetékes német helyen kijelentették, hogy a Führer a legjobb egészségre várt. MTI.

KILTIAS, vagy átlátszó omen egy svájci lap foglalkozik az arról a londoni felfedzéssel, hogy a szovjetek a háború vége felé már ki kell írni a német ifjúságot illetve az egész német népet.

AZ EGYIPTOMI kormányválság után — jelenti az Interinf — számolni lehetett az egyiptomi parlament feloszlásával. Az új választások után az a parlament január 18-án ül ismét össze. MTI.

A BRAZIL kormány menedéket ajánlott fel az Angliában lévő lengyel kormányoknak. A menekült kormány a brazil ajánlatot szívesből elfogadta. MTI.

A magyar arcvonalon három hadműveleti terv rajzolódott ki

A Magyar Távirati Iroda jelenti Berlinből, hogy a magyar arcvonalon eddig három hadműveleti terv rajzolódott ki.

1. Budapesttől délre, ahol a szovjet csapatösszevonásokat tesz, azt a tervet látva, mintha meg akarná ismételnie kudarcba fulladt főváros elleni támadásait. Továbbá terveket tartozik a hosszú szigeten való átkelés után. Székesfehérvár felé való előretörése.

2. A Jászberényi hídfőállás nyil-

vánvaló célja a főváros bekerítése, itt azonban az ellenség véres veszteséget szenvedett.

3. Az Emső és Füzesabony közötti harcoknak nyilvánvaló célja, hogy a déli seregek egyesüljenek Kassán keresztül, a Duklán át nagy erőfeszítéseket tevő bolsevista csapatokkal.

A szovjet a tegnapi nap folyamán két helyen kísérelt meg átkelést a Dunán: Apatinnál és Kiskesznél. Mind a két kísérlet súlyos ember- és veszteséggel kudarcba fulladt.

Magyar-német csapatok Jászberénytől délre messze visszavetették a szovjet erőket

A Magyar Távirati Iroda jelenti: A Budapesttől keletre eső harci térségben a csend — miután mind két fél új erőket vetett be — feksződött.

A Duna—Tisza között sikerült egy nagyobb bolsevista páncélos köteléknek Jászberény városába behatolnia, azonban német páncélos gránátosok, tigrisek támogatásával 50 bolsevista páncélosból 34-et megsemmisítették.

a a várost megtisztítva az ellenségtől, a bolsevistákat a várostól messze délre visszavetették.

Mezőkövesd mind két oldalán magyar és német kötelékek szívesen ellenállnak, feltartóztatták a 10 lövészadosztálynyi ellenséges köteléket és több helységet megtisztítottak.

A németek teljesen felmorzsolták az egyik Dunaszigeten partraszállt szovjet csapatot

A Magyar Távirati Iroda jelenti: Szolnoktól északra erős bolsevista gyalogos és páncélos erők támadást indítottak, de a német-magyar csapatok a védővezet területéről 30 kilométerre ettették vissza. A németek ezen a szakaszon 57 páncélosat kioltottak.

Füzesabony és Mezőkövesd között erős harc tombolt, szovjet csapatok csak egy helyen tudták az útát elvágni. Ennek az útnak a felszabadítása is folyamatban van.

Szlovákia határain és a Duklahágónál a szovjet — nem törődve szörnyű véráldozatával — támadásba kezdett.

Erső köd leple alatt egy szovjet erő partraszállt Dömsdől nyugatra az egyik dunai kis szigeten, német csapatok azonban az ellenséget teljesen megsemmisítették, úgyhogy az életben maradtak is úszva és csónakon igyekeztek vissza a Duna keleti partjára.

A Német nemzetiszocializmus ünnepén a Führer kiáltványt intézett a német néphez

Berlinből jelenti a Német Távirati Iroda: 1923. november 9-e emlékére, bár a munka keretei között ünnepelték meg a Nemzeti Szocializmus ünnepét. Az ünnepség főrésze Münchenben, a német nemzeti szocialista mozgalom fővárosában zajlott le, amelyet úgy a német, mint a magyar rádió teljes egészében közvetített. Az ünnepségen a német nép hitét tett szent háborúja mellett. Az ünnepségen felolvasták a Führer kiáltványát a német néphez, amelyben a vezér hangsúlyozta, hogy a

német nép az ellenség szándékát meg fogja semmisíteni. A németek sohasem fogják magukat megadni a bolsevistáknak és könyörtelenül elpusztítják azt a külső, vagy belső ellenséget, aki kezét tördőléssel az ország, a nép ellen emeli.

A Führer hangsúlyozta a párt és német nép nagy egységét, törhetetlen hitét és küzdeni akarását a végső győzelemig.

Az egybegyűlték a Führer kiáltványa után együttes esküt tettek a haterára, az egységre.

Blatov orosz tábornok ma Prágában hirdeti meg a bolsevizmus elleni harcot

Berlinből jelenti az MTI: Ribbentrop német külügyminiszter tegnap fogadta Blatov orosz tábornokot, amelynek nem is vonják kétségbe

külpolitikai jelentőségét.

Az MTI értesítése szerint Blatov tábornok ma Prágában hirdeti meg a nyílt harcot a bolsevizmus ellen.

Dr. Basch Ferenc esküvője Sopronban

A magyarországi német népcsoport országos vezetője, dr. Basch Ferenc szombaton kötött házasságot Sopronban Schmidt Évával. A város házában, amelyet ebből az alkalomból virágokkal díszítettek fel és ahol a német ifjúság zenekarának fanfár hangjai mellett vonult végig az ifjú pár, dr. Kamenszky Árpád polgármester vezette az anyakönyvi teendőket. Tanúk voltak dr. Neuh Henrik és Steyer István.

Esküvő után teljesen ezük körben néhány meghívott vendég részvételével tartották meg a Hatvan Ferenc Turistaházban az egyszerű ebédet, majd vasárnap az új pár elutazott Budapestre. Az ifjú házaspárt igen sokan halmozták el szeretetteljes kívánságaikkal.

A hirodósleventék tarka delutánja a sebesült hősöknél

Az iskolánkivüli 702-es HIR-leventék negyvenöt főből álló csapata már a második hadikórházban rendezett tarka műsorú, vidám előadást, melyet a sebesültek fel-felkacagó örömmel hallgattak végig és viharzó tapsokkal jutalmazták a kitűnő előadókknak bizonyult hirodósárdát.

Az összekötő szöveget Simon Mária leventeparancsnoksági tisztviselő írta és mondta el egy tökéletes előadóművészettel, hogy minden mondata kitűnő tapsjutalomban részesült. De nagy sikert aratott pompás felhőselem magyaros ruhájában Árpásy Erzsébet is, aki városunk országos hírá katonaköltője. Erdélyi Tibor örnagyunk verseivel ért el teljes hatást! Kálmán Rózi levele a forrta, vidámmá tette a hallgatóságot. — Szépen énekelt Nagy Ibolyka tangóharmonika kísérettel. Feiler Jenő, a 206 cm magasra nőtt Vargyas József „Csöppi” karikatura alkutása, Gulyás Miklós és Gulyás Gyula szakaszties verselése, Czuppon Gyula sikerült szereplése tették még változatosabb a gyorsan pergő előadást.

A 702 hirodósok — akik egy hatalmas díszkoszorút is átadtak a sebesülteknek s közöttük pár száz cigarettát osztottak ki — igen dicséretes cselekedetet valósítottak meg, melyet helyes volna, ha minél több ifjúsági csoport, minél több alkalommal követne, amivel oly kívánatos lelki tüdőt nyújtának sebesült hősöknél.

1944. OKTÓBER 15: A HATALOM ÁTVÉTEL NAPJA. DE TESTVER, VIGYAZZI A GYŐZELME MEG NEM ÉRKEZETT EL. GYŐZELMÜNK CSAK AKKOR FOG IGAZAN BETELJESEDNİ. HA A HÁBORUT MEGNYERTÜK, HA NEM ALL MÄR ELLENSEĞ A HAZA SZENT FÖLDJÉN ÉS HA MINDEN SZENVEDŐ MAGYAR SZEMEBŐL LETÖRÖLTÜK A KÖNYVET. TESTVER, — EZ LESZ A GYŐZELEM BETELJESEDESE ÉS VEDD TUDOMASUL ÉS HIRDESD: AKI NEM TART VELÜNK, — AZ ELLENSEĞÜNK!

Lorenz SS-főcsoport- vezető és tábornok Sopronban

Néhány nappal ezelőtt az SS birodalmi vezető helyettese, SS főcsoport vezető és a rendőrség tábornoka, Lorenz Werner, Weibken ezredes (Standortführer) kíséretében városunkban tartózkodott. Egy körülről jött, amelyen az oroszok által veszélyeztetett területek német lakosságának a birodalomba való visszavezetését ellenőrizte.

Városunkban látogatást tett a Német Házban és utána a Löwenzallóban vacsorázott, amelyen kíséretén kívül még résztvett Huber Mátyás törzsvezető, Gassner Róbert a keleti terület vezetője és a távollévő dr. Neun Henrik területvezető helyett Nagy Ivor területi szervezővezető.

A legzesebb és legjobb benyomásokkal Bécs irányában hagyta el az országot.

Testvér-, tudod-e,

hogyan a nemzet szolgálatában csak meghalni lehet, de elfáradni soha! Hogy új vezetőink, miniszteraink már hónapokkal a hatalom átvételétől előtérrel napokkal a végkimerülésig dolgoztak?

Hogy a betiltott Hungarista Mozgalom tagjai egy nappal a betiltás után, már az előre kijelölt bűvöletükön folytatták munkájukat olyan körülmények között, amelyekhez csak a katonákban rejtőzködő keresztény üldözöttek helyzete hasonlítható?

Hogy a Hungarista Mozgalom első parancsa a munkafegyelm?

Hogy a rendet mindenivel szemben betartjuk és betartatjuk?

Hogy minden egyéni kérdés eltérőül a nemzet hallatlan erőfeszítése mellett?

Hogy: tudjuk azt, hogy az ellátás nem megfelelő, de az a régi rendszer lezáruló munkájának az eredménye?

Hogy: meg kell érteni mindenkinek — háború van. A nemzet él-halál haza folyik és csak ez a szempont lehet mindenben mérvadó?

Hogy: aki egyéni érdekből zavarja másnak a munkáját az szabotál! Aki pedig szabotál, azt felföldjük!

Hogy:

Sohonnai bitang ember.
Ki hogyha kell, halni nem mer.
Kinek drágább rongy élete,
Mint a Haza becsület!

(Petőfi)

Sopron város menekültügyi hivatalának közleménye

Szabó Géza állatevő, főtan. Nagyváradról, levele van.

Hozzáértőket keres:

Várady Annát Debrecenből, Kádár Ferenc zls. Táb. posta: D. 458.

Kraus Helenát keresi Kraus Gusztáv Oroszvár 116.

Tamás Andrásné gyermekeivel Csikapolcáról férje, Tamás András karp. őrv. Zeira (Sopron megye).

Katona Sándorné szül. Somogyi Etelkát és gyermekeit, Somogyi Antalt, Kovács Lajost és Görög Sándort Hajdusoboszlóiról keresi Katona Sándor t. hadgy. Komárom, Postafiók 44.

Tolnai Endrénét és Bock Gyulát Szegedről keresi Tolnai Endre hadgy. Kaposvár, Kossuth L.-u. 15. I. 7.

Komlós debreceni postaigazgatót keresi Homér Imréné Kapuvár, br. Berg-malom.

Moritz Gusztávot Szászlelkencéről keresi Karácsony Jenő Szombathely, Thököly-út 65.

Szalló János vonatvezetőt, Bori Károlynét Marosvásárhelyről keresi Horváth Gyula honv. 23. hv. zls. Bo. tya. U. j.: Zalaegerszeg.

Billek Antalné és Billek Máriát Marosvásárhelyről keresi Billek Ferenc Felsőörszlők körjegyzőség, Vas megye.

Fejlesztés Ferencet, Fejlesztés Ilonát és Fejlesztés Erzsébetet Debrecenből keresi Fejlesztés Ferenc Szombathely, Zrínyi Ilona-u. 15.

ŐSZINTE ÖNVALLOMÁS

Ira: SZABADOS GYULA

Egy más után pusztulnak el városaink, vagy kerülnek az ellenesség kezére. OKozóvár főterén bolsevista géppisztolyosok sétálnak, a szegedi Dóm előtt, — ahonnan az Emberiségéjára hirdette a világnak kulturáncát, — ma orosz katonák lépdelnek. A civisok fővárosában, a Nagyerdő évezázados fái alatt a vörös armádia egyik zászlóalja tanyázik. Bolsevista vasutások irányítják Erdély és a Nagy Alföld vasutforgalmát, a száz száma gördülnek vasuti kocsiaink kelet felé rokadásig megrakodva magyar búzával és szarvasmarhával. Marosvásárhely, Arad és Nagyvárad városi tanács-termében a bolsevista zsidó politikai biztosok szelleme az uralkodó. Hídeg fővel, könyörtelenül ítélk halálra vagy deportálásra véreinket. Bárrel állnak sorban a népkonyhák előtt testvéreink egy-egy darab kenyermenyért.

Kérdezem ki ennek a borzalmas tragédiának, nemzetünk pusztulásának az oka? Kit kell elfelednünk száz-ezrek szenvedéséért?

Ne nézzünk jobbra vagy balra. Ne keressük másokban a hibát, hanem most az egyszer legyünk őszintek, gerincesek és felelőnk. Saját magunkban keresendők a hibák. Önmagunk okoztuk nemzetünk tragédiáját.

Miért? Mert álomképekben ringattuk magunkat. Zengzetes jelzavakat kürtöltünk a világ felé. Revizióról ábrándoztunk csupasz kézzel. Vissza mindent! — kiabáltuk a Szabadság-ter négy szobra előtt zászlóink alól, amikor tudtuk, hogy azok, akikől vissza akarjuk „kérni” jussunkat; állig fegyverben állnak. Olyan emberekől hagytuk magunkat vezetni, akik árulói voltak fajtánknak — és akik megengedték, hogy a zsidóság szabotálja háborús felkészülésünket. Olbe tett kézzel Zrínyi és Petőfi mondásokat durrogattunk, amikor Csehszlovákia tankokat gyártott, Jugoszlávia erődírmeket épített magyar földön. Ejt, nappalá téve robotoltunk mások könnyű életmódjának a biztosítására. Az egyke ellen tartottunk gyűléseket és közben munkásaládnak, favigókban tengődtek, csellérek pedig földalatti edükben csak kruminál éltek. Mások rabslolgaságáról beszéltek és önmagunk is rabslolgasorba süllyedtünk. Másokat kritizáltunk, ahelyett, hogy tükörbe néztünk volna.

Nem voltunk realisták. Gyávák voltunk. Önmagunk gonny és fertőzött göcaihoz nem mertünk hozzányulni, mert pillanatokig fájtna, s most mindazért hosszú ideig kell szenvednünk. Nem mertünk bele-nyulni a darázsészekbe, mert féltünk a csípéstől és most jajveszéke-

lünk az elvesztett tagok miatt.

Humánusok, vendégszeretők, és magyellők voltunk ahelyett, hogy levontuk volna évszázadok tanulságait. Kegyelmesztünk, méltóságosztunk ahelyett, hogy az alsóbb nép-retegünket a tekintetesi sorba emeltük volna. Meghajoltunk a zsidó szellem előtt ahelyett, hogy a magyar szellemet győzelemre vittük volna.

Hittünk mások lantpengetésében és nem bíztunk önmagunkban. Idegen elemekre bíztuk a magyarság sorsát és nem ömerünk. Bekötöttük szemünket és nem nyílt szemmel néztük a való igazságot. Beletörőd-tünk sorsunkba ahelyett, hogy sorsunkat magunk irányítottuk volna.

Megkegyelmezünk a bűnösöknek, hogy hátulról tört vágjanak belénk. Elmelkedtünk a mult bűnein, de nem tettünk semmit az újabb bűnök sikszobólására. Hagytuk, hogy árko-kat assanak közénk ahelyett, hogy szétvertük volna az ásókat fejét.

Ez az aranyigazság és ezt el kell fogadnunk akár hogy fáj.

Ez a valóigazság és nem az, hogy sorsunk irányításában másokhoz kell alkalmazkodnunk. Európa hatalmas embertömegében, két óriási faj küzdelme között egy erős Magyarorszá g megállja a helyét. A történelem vihára, csak azokat a nemzeteket súpí el vagy gázolja le, melyek hitványan, gyáván húzódnak meg a leszármolásban. Egy kiálló, karakám nemzet legfeljebb belekáb-ul az útesekbe, de nem pusztul el soha. Egy nemzet, melynek hite van, nem hagyhatja cserben önmagát.

Kétszer típtortak már keresztül rajtuk, kétszer akartak ránk halálos csapást mérni és mégis élünk, s ha most a harmadik ütés utolsó pillanatában is, de magyar módra szembemézünk önmagunkkal és lerázzuk mindazt, amit testünkön és lelkünkön harminc éve keresztül, hibánkól cipeltünk; kibírjuk a csapást, élni fogunk tovább.

Bűneinkért önmagunknak kell szenvednünk.

A nemzetiszocialista Magyarország átvészelte a megpróbáltatást. Hízz-szük, hogy a Hungarista Allam fel-számolja évtizedek bűncit és az új élet kisarjadásával eltűnik a régi korrupt-világ gyávasága. Megtisztulunk, megszabadulunk minden gyarlóságunktól és új hittel, most már méltón az ezeréves multhoz, össze-szorított fogakkal leküzűnk mindent, ami útunkba áll.

Három évtizedes bűneinkért a vérd-áldozat lesz a vezeklés. Ha pedig nem vagyunk képesek áldozathozat-ra, megérdemeljük, hogy sorsunkat mások irányítsák. Da akkor jaj nekünk!

A menekültek ellátása a soproni Német-Ház konyháján

Ebben a ránk erőszakolt háborúban a német asszonyokra és leányokra is nagy feladatok hárulnak. Minden téren akad számukra munka. Így a Bácskából és Erdélyből a bolsevista hordák elől sok ezer menekült német testvérünk inségének enyhítésén fáradoznak most. Hogy ez eddig is már mennyire sikerült, látnánk Kocsis Terézia női-körzetvezető jelentéséből. Fentnevezett nemes vezetője a Német-Házban erre a célra létesített konyhának, hanem egyáltalán minden segitségükre van a menekülteknek. Ez év augusztus eleje óta e konyhában naponta 800—900 ember nyer ellátást. Előfordul azonban, hogy a keresztültulazt menekültek is felkeresik a konyhát és így az ellátottak száma sokszor 1500-ra, sőt 2400—2600-ra is emelkedik. Ha az ember ezeket a számokat látja, fogalmat alkothat magának e konyhában folyó munkáról.

A menekültek a következő ellátásban részesülnek: reggel kávé vagy levest, a gyermekek tejet vagy teát s kenyeret kapnak. Délben levest, főzeléket és kenyeret, este pedig levest és kenyeret kapnak. Néha a főzelékhez húst is adnak vagy pedig kolbászt, melyet az itteni német állomásparancsnokság útján a német katonaság szállít. Az állomásokon átmenetileg tartózkodó menekültek is kapnak tejet, kávé és kenyeret, bár a német katonaság által is részesülnek rendes ellátásban. Ezeknek száma 400 és 300 között változik. Ebből a nagy munkából a női- és leánymozgalom tagjai és tisztviselői is kivesszik részüket.

A gondos ellátás következtében a menekültek hangulata jó. Biztonságban érzik magukat és bizalommal tekintenek a jövőbe.

A területi gazdasági hivatal működéséről nyilatkozik Kindler gazdasági vezető

A háború minden teréből és a haretéren kifejtett nagy erőfeszítésekkel szemben megkívánja most a hazaútól a legnagyobb teljesítményeket. Nemcsak a hadüzemekre,

hanem a hivatali közegekre is nagy feladatok hárultak, hogy a munkában ne legyen fennakadás. A területi — gazdasági hivatal soproni működéséről annak vezetője, Kindler Mihály területi-gazdasági vezető a következőket jelenti:

„A haza minden részéről idevándorló menekültek ellátásával sokoldalu munkánk bővült. Embereket és állatokat kell elszállásolni, lakásokat keresni. Az embereknek élelmet, az állatoknak pedig takarmányt kell szerezni. A menekültek és a különböző hivatalok podgyászainak és áruinak elszállítására naponta fuvarokat kell szerezni és készenlétben tartani. A menekült családok és különböző hivatalok tűzfával való ellátása miatt, a soproni erdőhivatalai léptünk összeköttetésbe és több árgyalás után a következőekben egyeztünk meg: A szomszédos falvakban lakó menekültek bekapcsolódnak az erdei munkába, favágás és faszállításra és azért megkapják a szokásos munkabért, amely köbméterenként van meg szabva. A fel-dolgozott fáért természetbeni fizetéképpen, a rőze — és fa 50 százalékat kapja. Az így nyert fa mások fele pedig a német-népközségesség tulajdonát képezi és ebből a menekült családok és különböző hivatalok szükségletét fedezi. Ennek a munkának a keresztültvittele sok fáradsággal és a különböző hivatalok igénybevétele jár, mert a legtöbb esetben személyesen kell utánajárni.”

Kindler Mihály ig. t. gv. további jelentése szerint, a Sack cég mezőgazdasági gépraktárát Sopronba helyezt át és vezetőjével a borászati rti. szándékozik megbízni. Ennek elhelyezésére az illetékes hatóságtól két zsidó üzemhelyiséget szerezünk.

Minden nélkülözhető szőrmét juttassunk a katonáknak

A közelmúltban közölte a rádió is a honvédelmi miniszternek azt a felhívását, hogy adjunk szőrmét, téli ruhát a katonáknak. Az adakozás megindult. Itt kell azonban megemlítenünk, hogy nem az az áldozat, ha a felesleget adjuk oda, hanem ha adakozásunk valóban áldozatvállalás. Így fölöslegesen tartjuk, hogy sok holgy kalapját, prém a dísz. Ez felesleges csupán divathóbort, úgy-szintén, ha a kabátokon a zsebek préméből készütek. Ilyen esetben díszről beszélhetünk. Természetes a bőlelt bunda, a nyaknál, kéznél lévő szőrmé, de nem nélkülözhetetlenek a vállon lógó mindenféle préme, amelyek nem a célzérűséget szolgálják. Gondoljunk a katonáinkra s adjunk, áldozatos lélekkel.

Tartózkodjunk a bombázásokkal kapcsolatos rémhírjesztésektől

Ágálva nem esik messze Sopronról, nyugat felé haladva kérekpáron negyed óra alatt odaérünk. Így tehát az ott történő eseményeket gyorsan ellenőrizni lehet. Ennek ellenére a szerdai bombázással kapcsolatban, mikor is a faluban egy ház teljesen elpusztult, két ház súlyosan megrongálódott és sok ház a légnyomás következtében könnyebben rongálódott meg, olyan messze illő rémhíreket hallhattunk, melyen a komolyabban gondolkodók okkal usodálkozhatnak és tehetik fel a kérdést: ennyire rosszindulatúan sötétek egyesek, vagy ennyire ostobák? Még a bombázás után 24 órával is leve-szek azt beszéltek, hogy a falu teljesen tönkre ment, százakra lehet becsülni a halottak számát és majdnem mindenki megsérült a faluban. Szomorú, hogy akadtak lelkiismeretlen egyének, kik ilyeneket mondtak, de még szomorúbb, hogy sokan el is hitték. Mindenki, aki ilyen vagy hasonló ostobaságokat hall, a „jólétésültek” rémhírjesztést megelőző jelentése fel.

„Mártirok”?

Beszéljünk már egyszer őszintén „róluk”. Is. Azokról, akik a Hungarista államban gyengének találtattak, miután igazságosan, kemény tárgyalással lemerültek. Azokról, akikről a szerezésre most már egyre győzebb és egyre kisebbhangú suttogók hada még nem is olyan régen ájult gyönyörűséggel, október 15. után pedig ájult sajnálkozással ugyan, de beszélt, beszélt és beszélt. Mint ahogyan nekik is a beszéd volt éltető elemük, levegőjük, vizük és kenyérük, végül pedig az az utolsó szalmaszáluk, amelybe görcsös kétségbeeséssel belekapaszkodtak, amikor az ár kéréseitől kezdte elcsodálni őket.

Ok voltak itt és szerte az országban nem a százszázalékos, — mert az már dagadó önértéktűnek kevés volt, — hanem a százötvenszázalékos magyarok. Ok voltak mindig és mindenben a leghangosabbak ahol nem kellett cselekedni, a legmagyarabbak ahol nem kellett magyarságukért árat fizetni, ok biztosították együttérző, sükről németbarát ismerőseiket és csipetkelték ugyanakkor sokatmondó és rokonszenvező, tekintettel feltételezhető angol-szász vámpírtáival tündető egyéb ismerőseik felé. Ok voltak a csalhatatlan jószok, a stratégia fel nem kent szeméj, akik mindent tudtak és rémhírekkel — úgy vélték, — mindezt el is intéztek. Esküdtek az örök magyar életre, de magától értetődőnek tartották, hogy ezt az országot áruolják ki akarják szolgáltatni a bolsevizmus szörnyűségeinek és megpróbálták elhitetni, hogy „hiszen nem is olyan szörnyű az egész” — közben pedig lelkiismeret gyorstalpalást végeztek lóhalálban és estegetni kezdtek, ha óvatossan is, azt a világ-szemléletet, amelynek katolikus vallagata végül őket is elnyelte volna, bémennnyire is kicsontozták magukból a gerincesseget. Ok voltak azok, akik esztendőik óta mindig és minden úton módon igyekeztek őket verni magyar és magyar, de magyar és német között is. Aki velük szemben állt, aki józanul ítélte és becsületesen próbált mindent értelmezni, aki azt hirdette, hogy ez a háború a mi háborunk is és a német sorssal áll vagy bukik a magyar sorsán, — az szerintük nem volt magyar, de semmi esetre sem lehetett jó magyar. Ok csak tudták? Ok, a megfellebbezhetetlenek!

Amikor október 15-én végre recsegve és ropogva összeomlott körülük minden és az elavult világ korhadt gerendái maguk alá temették őket, amikor „lebuktak” és kivonták őket a forgalomból, — új színpad próbálták őket néhányan, nagyon kevesen feltüntetni.

De itt van a tévedés! Ezek az urak soha de soha nem lesznek, mert nem is lehetnek mártírok. Ne blamálják a mártírokat és ne éljenek vissza a „magyar” jelzővel. El fog rövidesen jönni az idő, amikor a közvéleményt pontosan és részletesen tájékoztatják ezeknek a „mártíroknak” viselt és épületes dolgai. Addig pedig — bánjanak óvatossan a jelzőkkel azok, akiket illet!

SZALASI FERENC MONDTA: NINCS MEGOLDHATATLAN FELADAT ÉS CSAK HINNI ÉS AKARNI KELL! EZEN MÜLIK MINDEN!

— A „NEWS CHRONICLE” RO-NALD WALTER NEVU HADITU-DOSÍTÓ írja. Nincs naptárra szükségünk, ha a hideg, eső s sár alapján megállapítjuk, hogy tél lett. A szövetségeseknek még sok kemény s véres csatát kell vívniuk a döntésig. Míg mi készültünk az offenzívára a megszerveztük utánpótlásunkat, a németek felkészültek a védelemre. Átszervezték s csoportosították csapatukat s alapos védelemre rendezkedtek be. Németország továbbá előnye, hogy szűkebb védelmi térré szorítkozik s így határait jobban beépítheti csapatokkal. A német hadosztályok nem csak számban növekedtek, de barei értékük is nőtt. Oly fanatizmussal harcolnak, mely bányítja, hogy Führerjükbe vetett hitük nem ingott meg. A létkör sem volt azonban télen. Míg Németország végleg földön nem hever, meglepetésekre mindig számítanunk kell.

„Felek” rohama a soproni megyeháza ellen

A vármegyeházán az utóbbi hetek óta valóságos elképesztő a fölforgulom. Hogy ez valóban így van és hogy ez a helyzet egyenesen tarthatatlanná kezd válni, arról bárki személyesen meggyőződhet, ha egyetlen délelőtti vagy akár délutáni is bekukkant akár a főispáni, akár pedig az alispáni városzobába. Nők és férfiak, öregek és fiatalok, helybeliek és idegenek tartják valóságos megrázkálva a napnak úgyszólván minden órájában ezeket a hivatalokat, mintha a főispánnak vagy az alispánnak a szakadatlan fölfogadón kívül égen-földön egyéb dolga nem is volna. Pedig hát minden értelmes ember tudja, vagy legalább is kellene tudnia, hogy mi-cso-da óriási munkakört ölel fel mindegyik tisztség és a hivatalos munkakör ellátása mellett a felek látogatásának tulajdonképpen csak a hivatalos idő egy elenyésző részét vesz fel részét volna szabad kitöltenie. A nap még ezekben a rendkívüli időkben is csak 24 órából áll és senki sem kívánhatja, hogy a temérdek hivatalos munka mellett akár a főispán, akár pedig az alispán idegeket és időt nem kímélve a nap valamenny-

nyi órájában ráadásul még a „felek” rendelkezésére is álljon.

A saját észrevételeinket rögzítettük le ezekben a sorainkban és hozzáteszük: be kell látnia a közönségnek, hogy ez így nem megy! Ennek a valóságos megrázkálásnak a leggyorsabban meg kell ezünie éppen a nyugodt munkamenet érdekében. Ezt kívánja valamennyiünk jólfelfogott érdeke.

Szombathelyen — mint olvassuk, — hasonló volt a helyzet és az ottani főispánt is majdnem szétszedték a „felek”. Mire nagyon helyesen, tartóztatilag kimondták, hogy a fölfogadás pedig a főispánnal kizárólag délelőtti 1 órákor kezdődik, 10 óra előtt felek nem jelentkezhetnek, hogy a főispán az összes sürgős ügyet beosztottjaival elintézhesse és a fölfogadás délután 1 órákor befejeződik. Végül: a délutáni órákban mindennemű fölfogadás szünetel. Ezt a rendet szigorúan és pontosan betartják az ottani megyeházán.

Erdemes volna ugyanazt és ugyan-így Sopronban is megvalósítani. Mert ismételnék, a jelenlegi helyzet tarthatatlan.

Soproni óra a Rádióban

Sok ezer soproni fül tapadt tegnapelőtt megint a rádióra, hogy saját városunk kulturális életét hallhassák és sok idegen élvezhette a pompás összehallgatott műsort és ismerhette meg Sopron, a legszebb magyar város bájos romantikáját és csipke finom kulturáját. Itt előláróban már meg kell köszönnünk a Rádió vezetőségének, de elsősorban Balogh Pál rendezőnek, akik tudvalójuk rokonai kapcsolatok fűznek a városhoz, ezt a kedves soproni órá, de külön köszönet jár azért is, hogy ezekben a döntően vérzivataros napokban is, tudott tülelmekedni a pusztuláson és véren és tudott szívét adni: soproni szívet.

Orgonász vezetete be a hangulatos és művészi módon összeállított műsort. Sopron multját és elhivatottságát harangozta az első néhány kedves mondat. Majd Petőfi katonakorát idézte egy kedves verse. A „Soproni Napló” felejthetetlen volt munkatársának, Győri Géának szívememároló „Balladáját” hallottuk remek előadásban.

Becht Rezsőnek, „Hűség díjas” ki-váló írónak 3 kedves virágképe következtek. „Kankalin”, „Naprakfogó”, „Ósi kikerics” a hangulat, költői finomság oly remek egybeforrás, amely annyira jellemzi Becht művészetét. Egyik legkiválóbb soproni költőnknek ezt a kedves virág-csokrá, mint soha el nem hervadt, vittük ki a tegnapi műsorból és örömmel raktuk az emlékezés vázájába.

Mészáros Sándor a soproni írók

örök ifjú nesztorának, filozófikus életszemlélete és az élet minden ki-mozzanatának magasból nézése tük-röződik ki két költeményéből. Különösen a „Szatirfej”, melyet már többször is hallottunk, — tetszett.

A soproni költőnemzedék két izmosan tehetséges fiatalja: Horváth B. Jenő és Joós Sándor következtek verseikkel. Horváth kedves írása a soproni erdőről, lehetne magából a legszebb és legmondozottabb magyar erdő szeretetéről, lehetne magából a tölgyek és fenyők jellegzetes illatát, a béke és csend országának lel-két, szívet, nyugtató hangulatát. Joós legmélyebb érzéseket megazo-laltat verse: az édesanyjáról, him-nusza az anyját szerető fiúnak, de egyuttal Joós tehetségének is ékes bizonyossága.

A zenei részben a soproni szü-le-tűs Takács Jenő szerzeménye: „Soproni barokk muzsika” hangzott el. Annak idején már elmondtuk véleményünket a remek hangulatos muzsikáról, örülünk, hogy ország-világ is megismerhette. Michnai Ödön, aki egyuttal a Rádiózenekart is vezényelte, egy műdalát énekelte Birkás Cecília. A soproni származású karuagy-szerző művét igaz ez-retettel és jövőbeli nagy várakozás-sal fogadtuk. (Sajnáljuk, hogy az eredeti tervtől eltérően Horváth J. heggedüversenye nem hangzott el!) — A költeményeket a Nemzeti Szín-ház két kiváló művésze, Sennyei Vera és Szabó Sándor mondta igaz művészetével a veremondás legma-gasabb kulturáltságával.

A V 2 sebessége felülmúlja a hanghullám sebességét

Egy tonna robbanóanyag, 600 kilométer hatósugár

Berlinből jelenti az NTI: Német csapatok sikeres harcok után elzár-ták az ellenség elől Antwerpenbe vezető szabad utat, míg-biztosították

csapataik kivonulását a kikötő tér-ségéből.

Antwerpen kikötője a V. 1. és a V. 2. tüze alatt áll. MTI.

Antwerpen a V 1 és V 2 tüze alatt áll

Berlinből jelentik: Angol lapok ve-zető helyen foglalkoznak a V. 2.-vel. Megállapítják, hogy robbanóbb ha-tású, mint a V. 1. Az új fegyver se-bessége meghaladja a hanghullám sebességét. Megállapítják, hogy a V. 2. egy hatalmas rakéta, amely kö-rülbelül egy tonna robbanóanyagot tartalmaz és hatósugara 600 km.

Berlinben hangsúlyozzák, hogy az új fegyverrel nagy távolságokról is lehet bombázni az ellenség terü-leit.

A V. 2. rendületlenül zúdul Lon-donra és Dél-Angliára. Mindenütt légiridádók voltak, emberben és anyagban nagy károk keletkeztek. (MTI)

SZALASI FERENC MONDTA: INKABB HÖS EGY PILLANATIG, MINT GYÁVA EGY ÉLETEN AT!

SZALASI FERENC MONDTA: NAGYPENTEK NÉLKÜL NINCS FELTAMADÁS!

Nyugodtan s magabiztosan

a győzelembe vetett hit biztos tudatával küzd a német katonai szövetségével éjjel-nappal a kemény el-hárító csatákban tudva, hogy a vis-zszűtési s döntési órája közeleg. Kele-ten, Nyugaton s Délen kitartásával így elősegíti, hogy az időt, melyre a technikának s kémiaiának szüksé-gén a halálos s döntő megtorlófegy-velek elkészítésére, áthidalja. Oly fegyverek készülnek, melyek ki-mondják az utolsó szót a gyilkos háborúban s a másik oldalról nem jön már rá felelet.

Ahová a bolsevisták beteszik lá-bukat, a halál vonult be. Hínovice községben a GPU a lakosságot állí-tólagos bolsevistaellenes magartár-tásért a folyóba kergette. Gyermek-ek, asszonyok, férfiak úszva kísé-relték meg a menekülést, mire a ne-vető GPU-ribekek végigéppus-káltak a folyót. Csak néhányan ér-ték el a tulsó partot s számolhattak be a bolsevista szabadságról. A Lemberg melletti Keawerowkában a bolsevisták lángba borították a fa-lut s valóságos embervadászatot rendeztek. A lakosságot lovakhoz költözték s úgy nyargaltak vadul az utcákon, hogy a szegény emberek nek valósággal leszáadt a húsuk esontukról. Staro-Konstantinowban a bolsevisták bevonulásuk alkalmá-val kiűrtették a kórházat s a be-tegeket, így agokat, nyomorúkat s gyermekegyi anyákat kitétték az utcára, hol elpusztultak. A Szolnok melletti Töszeg községben kiűrtöttek az egész lakosságot, mivel egy pa-raszt megakadályozott egy szovjet tisztet leánya megbecsületlenítésében. Ettől óv meg a német szövetséges fegyverek győzelme!

— rt —

Csalás miatt feljelen-jettek egy fertőszent-miklósi asszonyt

Orbán Józsefné, fertőszentmiklósi lakos Csupod községben találkozott Bella Alajosnéval, akinek elpanaszolta, hogy nincs rendes cipője, pedig igen nagy szükség mutatkozik e tekintetben az egész családban. Bella Alajosnénak „megesett” a szíve a panaszkodó asszonyon, és megígérte, hogy majd ő segít ezen a dolgon. Ő ugyanis a bányai úttan tud szerezni bakancsot, mégpedig igen jó minőségűt, csak adjon előleget neki. Orbán Józsefné, hogy a megszerzett cipő-rát ki tudja fizetni. Orbán Józsefné boldogan tett eleget a kérésnek és a pénzt átnyújtotta. Mult azonban az idő és se ma bakancs nem érkezett meg, de a pénz sem küldte vissza az asszony. A feljelentés szerint erre fel Orbán Józsefné levelet írt Bella Alajosnénak, hogy valamit gondoljon. Mikor azonban erre sem érkezett válasz, feljelentést tett csalás miatt. Bella Alajosné a kihallgatás során azt tagadta ugyan, hogy ő kapott volna felszólító levelet, de elismerte: bakancsot nem tudott szerezni, időkörben pedig a pénz is elfogyott. Így te-hát mégiscsak tárgyalás lesz az ügyben, csalás miatt.

Nyolc mázsa kukoricát, 45 mázsa lucernát lop-tak el a határból

Fertőrákos felé, az Untenacker és Biernweidel dűlőkben van földje Deimel Pálné soproni. Balfi-utca 29. szám-latti lakosnak, aki tegnap panaszt tett a rendőrségnek és eladta, hogy ezen földjéről ismeretlen tettesek 8 mázsa kukoricát és 45 mázsa lucerna-t, mintegy 3 kocsi-val, elvittek. Kára 800 pengő tesz ki.

A rendőrség a nyomozást ebben az ügyben megindította.

— ELLOPTAK A GYÜMÖLCS-KERTBŐL A LÉTRÁT. Rendőrség-en tett feljelentést Reichtberger Alajos kereskedő azért, mert ismeretlen tettes a Honvéd-úton levő gyümölcskertjéből egyik éjszaka nyolc méter hosszú létráját ellopta. aq keresi a tolvajt.

— A TEJKERDÉSHEZ MOST A FOGYASZTÓ SZÓL HOZZA. Kap-
tuk az alábbi levelet: Igen tisztelt
Főzserkesztő Ur! Bocssáson meg-
hogy szerény soraimmal zavarai bá-
torodom! Azonban egy olyan álta-
lános sérelemre akarom szíves fi-
gyelmét felhívni, amely valamilyen
formában igazán megérdemli a sajtó
nyilvánosságát. Igen tisztelt lap-
jokban már többször jelent meg —
és nagyon helyesen — cikk Sopron
tejútjárásáról vonatkozólag. Most
szintén arról lesz szó. Négy gyer-
mekes, sok gondnal küzdő család-
anya vagyok. Férjem nyolc hónap-
ja nem volt ideháza. Legnagyobbik
gyermekem most jár első elemibe.
Egész nyáron megkaptuk a napi 2 l.
tejünket, ami, ha nem is volt sok, de
becsülve elég volt. Nem is panaszo-
kodtam soha. Most azonban hetek
óta csak egy gyenge tejemért li-
tert kapok. Hogyan adják abból
négy gyereknek reggelit és oszon-
nát, azoknál a legkétebbnek, a 6
hónapos csecsemőnek naponta 6-szor
tejből készült ételt? Magamról nem
is teszek említést, pedig én is szop-
tatós anya vagyok. Ha a tejüzletben
mindezeket szövé tudom, azt vágiák
a fejemből, „nincs, kell a menekül-
teknak”. Szakszavakkal így vagyok a
heti 10 dkg. vajammal is. Hát mi
nem számítunk? Nem irigylem én
a tejet a menekült kiscsi gyerekek-
től, de igenis sajnálom a felnőttek-
től, akik az ő élvezetük árát a mi
picinyeink egészsége fizeti meg.
Jó lenne a tejüzletnek is néha
utána nézni. Mert nem tudom elkép-
zelni, hogy boltosaink csupa szána-
lombból vönnek el gyermekeinket a
tejet és adnak ugyanakkor a mene-
kült felnőtteknek. Röviden ezekből
állott, amit i. t. Szerkesztő úrral kö-
zölni óhajtottam. Kérem, ha lehet,
valamilyen formában tegye ezt szó-
vá lapjában, hogy az illetékeseknek
is tudomására jusson. Előre is kö-
szönve, maradok őszinte híve Sz.
J.-né.

**— JOGTALAN HATÁRÁTELÉPÉS
MIATT HÉT NAPI FOGLAZ.** A
soproni törvényszéken tegnap von-
tak felülőre Popovity Vladislav
szteperli bádgozomestert, aki jog-
talanul minden igazolás nélkül lépte
át a határt. A bíróság büntetésnek
mondotta ki a vádlottat a ezért jog-
erősen hét napi fogházbüntetésre
ítélte.

— BRÜSSZELBEN nyugtalanság-
gal a családossal regisztrálják, hogy
a megszállt Aachenben még mindig
nem sikerült találni valakit, ki a
polgármesterséget elvállalta volna.
A náci-uralom úgy látzik, — jegy-
zik meg itt, — még mindig káro-
san befolyásolja az emberek lelkét.

**— A „DAILY TELEGRAPH” IR-
JA A BELGA HELYZETRŐL:** Az
ország oly élelmészeti és fűtési ne-
hezégek előtt áll, mint soha a né-
met megszállás ideje alatt. Az élel-
miszeradagok a lehető legminimá-
sabbra csökkentek. Az élelmészben
beállott nehézségek arra is vissza-
vezethetők, hogy a kormány meg-
akarta szüntetni a fekete piacot,
amely a pótolni tudta volna.
A kérdés most az, hogy mit szólnak
mindehhez a szövetségesek? Ez az
UNRRA feladata lenne, de nem
olyan egyszerű. Az élelmiszerek,
gyógyszerek, ruhaneműk, magvak
s gépek, melyekre szükség lenne,
mind hadi célokat szolgálnak. A
hadserőket is alig tudjuk már ellá-
ni, hát még az idegen polgári lakos-
ságot.

**— A BOLGAR FEGYVERSZU-
NETI FELTÉTELEK** egész borzal-
masságukkal jelzik ezen ország tra-
gédiáját, melybe áruló rendszerre
sodródott. Az egész fegyverszünet ér-
dekesége, hogy oly országok kö-
sött kötötték, melyek között egy lö-
vés sem dördült el. Egyedül az an-
golszász terrorrepülőök ellen harcolt
a bolgár légvédelem, de itt is az an-
golszászok okoztak nagyobb káro-
kat. Ennek ellenére a bolgaroknak
hadikárpótlást kell fizetniük, min-
dent elvesztettek, mit a németek jó-
váltából fegyver nélkül szereztek
s még a Szovjet megszállást is fede-
zniük kell. A bolgár kapitulációs kor-
mány még háborús bűnösnek is ne-
vezte magát a így erkölcsileg is
minden jóvátételi jogot eljáratott. A
gyávaaság s hitlenység a bolgár áru-
lók esetében elvette méltó sorát.

ÚJ ÉLET KEZDŐDIK

Írta: SZABADOS GYULA

Az eltűnt rezsim jóvoltából
hazánk széles néprétege nem is-
merkedhetett meg az új életet
hirdető Hungarista eszmével. A
feudális kormányok „vaskezü”
belügyminisztere gondoskodott
arról, hogy a nemzeti-szocialista
eszmét hirdető pártot és an-
nak vezérét „sötét” színben tűn-
tesse fel az ország közvéleménye
előtt. A legkétebbnek rágál-
makkal illeték azokat, akik
ennek az új életnek fundamen-
tát lefektették. A régi rezsim,
az elavult és a minden porcá-
jában recsegő életszemléletet
hirdető reparálók megfizetett
hírnökei, hazug szócsövei: „ide-
gen eszmék átláptáloin”, „az
alkotmányos rend fölforgatói-
nak” nevezték Szálasi Ferencet
és társait. Attól sem riadtak
vissza, hogy summás zsoldért
„hazaárulóknak” minősítsék az
új tanok hirdetőit, akik pedig ná-
lunk sokkal jobban ragaszkod-
tak ahhoz a röghöz, melyhez év-
ezreddel ezelőtt Szent István kö-
tötte a magyarságot. „Ködfej-
lesztőknek” propagálták azokat,
akik világosan azt hirdették,
hogy hazánknak egy újabb ezer-
éves történelmét csak úgy tud-
juk megalapozni, ha szakítunk a
korrupt világgal, a folytonosan
portalánított eszméket az újja-
született európai államokban be-
vált új életszemlélettel — a ma-
gyarságnak megfelelő átalakítás
után — felszereljük. Embertele-
neknek és álhumanistáknak bé-
lyegezték azokat, akik a magyar-
ság vérszivóit, a fajgyalázókat, a
valóságos és igazi álhumanisták-
at el akarták tűzni a magyarság
testéről.

Szálasi Ferenc és társainak

Bathlen Istvánék, Kállayék és
Keresztes-Fischerék szerint az
volt a bűnük, hogy idegen hata-
lomnak akarták kijátszani Ma-
gyarszágot. Az volt a hibájuk,
hogy bele akartak illeszkedni az
új Európába és véraldozattal
akarták visszaszerezni ősi jus-
sunkat, melynek megtartásáért
ezer éven át annyi vért hullaj-
tottunk.

Új életet hirdettek, igazságos
munkaelosztást és becsületes
juttatást. Először kötelességet a
hazával szemben, s csak azután
jogot a hazától.

Ezek voltak a bűneik, ezekért
kellett a Csillagbörtön áporodott
levegőjét szívniok, a keresztes-
fischeri internálótáborok drót-
kerítései mögött, csavargókkal
és tolvajokkal együtt élniök és
ezért tiltották el a magyarsá-
got attól, hogy megismerkedjék
a féregmentes, becsületes új élet-
szemlélettel.

Az októberi vértelen forrada-
lom vezére a hatalom átvétele-
kor programot adott. Felújította
a már régen lefektetett Hunga-
rista-Állam alapeszméit. A most
folyó élet-halál küzdelemben
felrázta a magyarságot és új hi-
tet öntött a csüggedőkbe. Leszá-
molt azokkal, akik gerinctelenül
félrerugták az adott becsületszót
és saját nyomorult életük meg-
mentéséért nemzetünket konc-
ként akarták odadobni az ázsiai
horda kielégíthetetlen étvágyá-
nak. Eltűntette azokat, akik
becsületlenül Órá és követőire rá-
sütöttek a „hazaárulás” borzal-
mas bélyegét, hogy ezáltal a ma-
guk hazaárulását elkódósítsák.
Szétverte ezt a falat, melyet a
„klikk” Ő és nemzete közé épí-
tett.

Szálasi Ferenc Hungarista-
Állam megingathatatlan alap-
ra épített. Az egyetlen pillér,
mely az egész állami-építményt
minden viharral szemben fenntar-
tja; a nemzeti összefogás. Eb-
ben a pillérben elpusztul minden
szű. A kéz, amely ezt az épüle-
tet emeli, alkotni tud, de öklöbe
szorítva halálos csapást mér
azokra, akik az alkotásban meg-
akarják gátolni.

Ebben az állami-építményben,
a Hungarista-Munkaállamban
csak azok élhetnek, akik becsü-
letesen dolgoznak, akik az állam-
mal szembeni kötelezettségüknek
százszázalékosan eleget tesznek.
Aki így végzi a rája kiszabott
munkát, az a törvény keretén
belül meg is fogja kapni az ál-
lamtól az ellenszolgáltatást. Bec-
sületes és igazságos kenyér jut
mindazoknak, akik a mai nehéz
időkben munkájukkal elősegítik
a győzelem kivívását. A parazi-
ták és a herék világa megszűnik.
De megszűnik az „urambátyám”
protektio is. Helyébe egy másik
lép: a munka protektioja. Eltűn-
nek a társadalmi válaszfalak,
melyek idáig kasztokra osztot-
ták a nemzetet. Megszűnik a hi-
vatalok bürokráciája, mely any-
nyi munkórát lopott el idáig az
Állam építéséből. A múlté lesz a
születési kivételettség, mely a
könnyelmű élet csiraháza volt.
Felszámolásra kerül az arany-
borjú imádás, a kapzsi kapitalis-
ta eszme is. Ezentúl a munkások
nem a tőke rabszolgái, hanem
urai lesznek. Véget ér a zsidóság
lélekméltótlósága is.

Új élet születik; az újabb ezer-
éves magyar történelem biztosí-
tására.

Most már a V. 2. pusztítja Londont!

Berlin, november 8.

A vezéri főhadiszállás tegnap délt-
után kiadott jelentésében különös
figyelmet érdemel a következő rész:
A V. 1. június 15-é óta rövidebb

megszakításokkal megtört tűz alatt
tartotta London területét. A meg-
tört tűz néhány hét óta jelentősen
erősödött egy még hatásosabb új
fegyver, a V. 2. bevetésével. (MTI)

Valamennyi bolsevista támadás összeomlott magyar földön

Berlin, november 8.

A Führer főhadiszállásáról érke-
zett jelentés szerint a német erők
Stollbergnél megsemmisítették a tá-
madó amerikaiakat és területeket
foglaltak vissza. A balkáni arvo-
náról élénk harcok tevékenységet je-
lentenek anélkül, hogy a helyzet lé-
nyegesen változott volna. Buda-
pest előtt és a Cegléd-Szolnok va-

svutonaltól északra német páncélo-
sok és gránátosok több ellenséges
támadást visszavertek és több hely-
séget visszafoglaltak. A bolsevisták
vesztései igen nagyok. A Tiszánál
kemény harcokban magyar és né-
met erők véresen visszaverték az el-
lenséges támadásai kísérleteit. A bol-
sevisták tervezett áttörése Kurlandban
meghúsult. (MTI)

Német fogságba esett „csehszlovák” vezérkar főnöke és az egész vezérkar

Berlin, november 8.

A Német Távirati Iroda jelenti:
Szlovákiában, közel két hónapig
tartó kemény küzdelem után meg-
törtük és szétvertük a felkelő harco-
kat. A bolsevista ügynők és a
felkelő bandák által veszélyeztetett
területeket teljesen megtisztítottuk

és a felkelők minden felszerelése, ha-
dianyagja, repülőgépei, stb., német
kézre kerültek. A felkelő harcok
megtorése és szétvérese során német
fogságba került az úgynevezett
„csehszlovák” vezérkar főparancs-
nok és foglyul ejtettük egész vezérka-
rát is. (MTI)

WASHINGTONI jelentés szerint —
mondják Berlinben — az USA
belügyminisztere Roosevelt ímá-
telt megválasztása után benyul-
totta lemondását. Hír szerint az el-
nök a lemondást tudomásul vette.
MTI.

BERLINBŐL jelenti a Magyar Tá-
virati Iroda: Stollwerkől délre
nagy harcok csoportot vertek szét
a német erők. A harcok során nagy
vesztéseket okoztak úgy anyagban,
mint emberben az ellenségnek.

AACHENNEL minden jel arra mu-
tat, — jelentik a német főhadiszál-
lásról —, hogy az angol hadsereg
nagy támadásra készülődik. Az
új offenzívát már nagy arányú
tüzérségi tűz előzi meg, amelyeket
segítenek a légierők. MTI.

A MAAS arcvonalánál csapataink
a szűrkület leple alatt tervszerűen
elcsakadó mozdulatokat végeznek
az ellenséggel — jelentik Berlin-
ből. — Az ellenségnek nem siker-
ült a német mozdulatokat követ-
ni. MTI.

Felsodunántúli

HÉTFŐ.

Felelős főzserkesztő:

NOWINSZKY REZSŐ.

Németországi főmunkatárs:

FARSKY TIBOR.

Kiadásért felelős: KARDOS ÁRPÁD.

Kiadja a Soproni Sajtóvállalat.

Nyomtatott vargasi Máté Ernő

lőnyomdájában. Sopron.